Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	2T/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3818010074
Dátum vydania rozhodnutia:	01. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Pavol Bielik
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2019:3818010074.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 01.04.2019 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému Q. X.

r o z h o d o l :

Obžalovaný Q. X., nar. XX. XX. XXXX v Handlovej, trvale bytom S., adresa na doručovanie písomností: S., ulica W. XX/X,

j e v i n n ý, ž e
hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna N. X. , nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 7P 13/2010 - 42 zo dňa 06.08.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.11.2010, bol zaviazaný platiť matke syna N. C. výživné 80,- euro mesačne a to do 10. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa úmyselne vyhýbal v mieste svojho pobytu v Handlovej a v mieste pobytu poškodenej v Prievidzi od 24.01.2017 do 01.04.2019 tým, že hoci bol nezamestnaný a dňa 24.01.2017 ho Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza vyradil z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespoluprácu, od apríla 2017 do 17.12.2018 zaplatil poškodenej N. C. spolu 295,- euro a na výživnom jej zostal dlhovať 1785,- euro a dňa 03.10.2016 bol uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp 311/2016 podmienečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 73/2015 - 101 zo dňa 28.04.2015, právoplatným dňa 22.05.2015 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona,

t e d a
najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého za taký čin, prepustený,

t ý m s p á c h a l
prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 ods. 3 písm. c) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení zákona číslo 274/2017 Z.z. (ďalej Tr. zák.) a za to sa

o d s u d z u j e:
Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zákona k trestu odňatia slobody 35 (tridsaťpäť) mesiacov nepodmienečne.
Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, svedkyňu C.; podľa § 269 C. poriadku oboznámil rozsudok číslo listu 24, listinné dôkazy číslo listu 25 - 27, 29 - 35, 42 - 52, 67 - 69, 71 - 72, register trestov číslo listu 64 - 65, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 62 - 63, správy číslo listu 66, 129 - 130, kópiu poštovej poukážky číslo listu 133.
Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 13.02.2019, okrem iného uviedol, že výživné nemal z čoho platiť, nemal zamestnanie. Bude sa snažiť v blízkej budúcnosti dlžné výživné zaplatiť. Je pravdou, že z evidencie úradu práce bol vyradený z toho dôvodu, že sa nechodil hlásiť. Medzitým pracoval brigádnicky. Potom už nebol evidovaný na úrade práce. Je pravdou, že od apríla 2017 do 31.07.2017 zaplatil poškodenej výživné v celkovej výške 290 euro. Iné výživného poškodenej už nezaplatil. V prípade, že si brigádnicky niečo zarobil, mal to na prežitie, nemá ani trvalý pobyt. V súčasnosti je vo výkone trestu od októbra 2018. Vo výkone trestu žiadal o zaradenie do práce, do práce zaradený nebol. Bolo mu to vysvetlené tým, že má krátky trest. Na otázku prokurátora, prečo si nenašiel prácu, keď bol na slobod, uviedol, že hľadal niečo také, čo by mu vyhovovalo. Mal s tým problémy, pretože žiadali výpis z registra trestov, taktiež mal problémy s chrbticou. Nemá žiadne dôkazy, že bol odmietnutý pre zdravotný stav. Na otázku obhajcu uviedol, že pracoval napríklad pre W. X. z Prievidze. Na otázku samosudcu uviedol, že je pravdou, že z roku 2014 pracovný pomer v bani skončil pre absenciu. Zdravotné dôvody boli dôvodom prečo skončil pracovný pomer v Čechách. Je fajčiar, fajčí tak 10 - 20 cigariet denne. Škatuľka cigariet stojí 3,20 euro. Je pravdou, že občas požíva alkohol, väčšinou pivo, môže to byť tak 15 krát do mesiaca. Sumu 290 euro, ktorú zaplatil na výživnom mal z brigádnickej činnosti. Na hlavnom pojednávaní dňa 01.04.2019, ktorého termín vzal na vedomie na hlavnom pojednávaní dňa 13.02.2019, sa nezúčastnil. Hlavné pojednávanie sa uskutočnilo v jeho neprítomnosti.
Svedkyňa C. na hlavnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX, okrem iného uviedla, že v decembri 2018 dostala od obžalovaného 5 euro. Obžalovanému oznámila, že v prípade, že si vyplatí dlžné výživné, bude súhlasiť so znížením výživného. Je pravdou, že obžalovaný zaplatil v období od apríla 2017 do konca júla 2017 výživné 290 euro. Obžalovaný sa žiadnym spôsobom, okrem toho, že čiastočne zaplatil výživné, nezaujíma o syna. Syn z titulu neplatenia výživného netrpí nedostatkom. Podľa jej názoru obžalovaný nemá snahu výživné platiť. Pochopila by to, keby takú snahu mal, že niekedy sa nedá výživné zaplatiť. Obžalovaný ale nemá snahu platiť výživné. Na otázku prokuratúra uviedla, že keď požiadala o náhradné výživné, musela tiež dať návrh na exekúciu. Na otázku obhajcu uviedla, že sa nepýtala obžalovaného, prečo výživné neplatí, toto však neplatí už 10 rokov. Na otázku samosudcu uviedla, že od októbra 2018, kedy je obžalovaný vo výkone trestu z výkonu trestu nedošlo žiadne oznámenie, že by obžalovaný chcel výživné platiť. Podľa jej názoru výživné neplatí obžalovaný z toho dôvodu, že sa mu nechce pracovať. Na hlavnom pojednávaní dňa 01.04.2019, okrem iného uviedla, že od posledného pojednávania obžalovaný nezaplatil žiadne výživné. Posledné výživné bolo 5 euro, odvtedy neposlal žiadne výživné.
Na čísle listu 24 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 7P 13/2010 zo dňa 06.08. 2010, právoplatný dňa 15.11.2010, na základe ktorého s účinnosťou od 01.08. 2010, je obžalovaný povinný platiť na výživu syna N. 80 euro mesačne, najneskôr do 10. dňa v mesiaci k rukám matky dieťaťa.
Na čísle listu 26 sa nachádza trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza č. 3T 73/2015 zo dňa 28.04.2015, právoplatný dňa 22.05.2015, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona. Uvedeným trestným rozkazom mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 28 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V tomto konaní zostal dlhovať poškodenej N. C. na výživnom sumu 3 760 euro.
Na čísle listu 27 sa nachádzajú kópie poštových poukážok, z ktorých vyplýva, že obžalovaný v období od apríla 2017 do 31.07.2017 zaplatil poškodenej N. C. na výživnom sumu 290 euro.
Na čísle listu 133 sa nachádza kópia poštovej poukážky, z ktorej vyplýva, že dňa 17.12.2018 zaplatil obžalovaný poškodenej N. C. na výživné 5 euro.
Na čísle listu 42 sa nachádza správa Oddelenia služieb pre občana, agenda služieb pre občana, pracovisko Handlová zo dňa 28.11.2017, z ktorej vyplýva, že v čase podania správy obžalovaný nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, naposledy bol evidovaný od 04.10.2016 do 24.01.2017 kedy bol vyradený pre nespoluprácu.
Na čísle listu 129 sa nachádza správa z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a ústavu na výkon väzby Ilava zo dňa 22. 02.2019, z ktorej vyplýva, že vzhľadom na krátku dobu trestu obžalovanému nevyplývala povinnosť pracovne sa zaradiť. Obžalovaný prejavil záujem o pracovné zaradenie, avšak len na ním vybrané pracovisko. Bolo mu ponúknuté pracovisko ručného šitia obuvi, toto odmietol. Vyživovaciu povinnosť nahlásil sociálnemu pracovníkovi dňa 28.11.2018, tlačivo ,,žiadosť o vykonanie zrážok z čistej pracovnej odmeny odsúdeného na úhradu výživného nezaopatrených detí“ neodoslal na žiadnu adresu. Poškodenej N. C. neboli odoslané žiadne finančné prostriedky.

Na čísle listu XXX sa nachádza správa od súdneho exekútora JUDr. A. zo dňa 05.03.2019, z ktorej vyplýva, že v exekučnej veci oprávneného maloletého N. C. za obdobie od 24.01.2017 do podania správy nebola vymožená ani časť dlžnej pohľadávky oprávneného na výživnom, ani trovy exekúcie.
Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého za taký čin prepustený. Trestná činnosť obžalovaného je preukázaná, okrem jeho vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku nebolo prijaté z dôvodu potreby ustálenia výšky dlžného výživného ku dňu rozhodnutia súdu; výpoveďou poškodenej C. na hlavných pojednávaniach dňa 13.02.2019 a dňa 01.04. 2019. Taktiež bola trestná činnosť preukázaná aj oboznámenými listinnými dôkazmi, ktoré boli sčasti zabezpečené v prípravnom konaní a sčasti boli zabezpečené aj po odročení hlavného pojednávania na deň 01.04.2019. Tieto dôkazy, podľa názoru súdu tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré jednotlivo ale aj vo svojom súhrne obžalovaného jednoznačne usvedčujú zo spáchania trestnej činnosti a vylučujú iný možný právny záver. Je zrejmé, že obžalovaný za obdobie od 24.01. 2017 do 01.04.2019 (26 mesiacov po 80 euro, spolu 2080 euro) zaplatil len výživné vo výške 295 euro, čo je preukázané výpoveďami obžalovaného a tiež poškodenej a taktiež kópiami poštových poukážok. Obžalovaný tak zostal dlhovať na výživnom za uvedené obdobie sumu 1785 euro. Úmysel obžalovaného vyhýbať sa plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného vyplýva zo skutočnosti že tento jednak bol dňa 24.01.2017 vyradený z evidencie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza pre nespoluprácu ako uchádzač o zamestnanie, taktiež zo skutočnosti, že obžalovaný sám priznal určité zárobky brigádnickou činnosťou a napriek tomu výživné v riadnej výške neplatil. Úmysel obžalovaného výživné neplatiť súd vidí aj v skutočnosti, že obžalovanému počas krátkodobého výkonu trestu bola ponúknutá práca vo výkone trestu, túto odmietol, s uvedenou prácou nesúhlasil. Taktiež uviedol, že keď bol na slobode, nebol vo výkone trestu hľadal si takú prácu, ktorá by mu vyhovovala, teda odmietol určité práce, ktoré mu boli ponúknuté. Taktiež potvrdil, že každý deň vyfajčí približne jednu krabičku cigariet, príležitostne požíva alkohol. Toto nie sú položky, výdavky, ktoré by nevyhnutne potreboval na život. V prípade, že by náklady na tieto položky použil na zaplatenie výživného, na výživnom poškodenej by nedlhoval. Z uvedeného podľa názoru súdu vyplýva jednoznačný úmysel obžalovaného vyhýbať sa plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, podľa poškodenej obžalovaný prakticky počas doby desiatich rokov, teda po narodení syna v roku 2008 výživné platí ale sporadicky, žiadnym spôsobom inak na syna neprispieva, nenavštevuje ho. Vzhľadom na konštatované skutočnosti súd uznal obžalovaného za vinného zo žalovanej trestnej činnosti, z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.
Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov bol doteraz 5 krát súdne trestaný, vo veci Okresného súdu Prievidza č. 3T 73/15 bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, bol mu uložený nepodmienečný trest 28 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu tohto trestu bol podmienečne prepustený dňa 03.10.2016, bola mu uložená skúšobná doba 18 mesiacov. Podľa správy z miesta bydliska sa v priebehu roku 2017 dopustil priestupku podľa § 47 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, bližšie skutočnosti o obžalovanom známe nie sú. Podľa výpisu z evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky za obdobie od 01.07.2013 do 18.01.2018 sa dopustil celkom štyroch priestupkov.
Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto okolnosti rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, súd zistil v prípade obžalovaného existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) a nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a to aj napriek tomu, že síce obžalovaný na začiatku hlavného pojednávania spáchanie trestnej činnosti priznal, túto však úprimne neoľutoval ako predpokladá ustanovenie § 36 písm. l) Trestného zákona. Vzhľadom na ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona (ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu), prichádzalo do úvahy obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v rozpätí 28 mesiacov až 5 rokov. V prípade obžalovaného, ktorý už bol 5 krát súdne trestaný, opakovane bol postihnutý v priestupkovom konaní, pričom už bol vo veci Okresného súdu Prievidza č. 3 T 73/15 odsúdený za rovnaký trestný čin k nepodmienečnému trestu 28 mesiacov; dospel súd k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovaného, predtým uložený

nepodmienečný trest za rovnakú trestnú činnosť svoj prevýchovný účel nesplnil, a preto je potrebné aj z hľadiska všeobecnej prevencie pred páchaním obdobnej trestnej činnosti uložiť obžalovanému prísnejší nepodmienečný trest. Po zvážení všetkých okolností súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest v trvaní 35 mesiacov, ktorý vykoná v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto rozsudku, bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest podľa názoru súdu dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a ide o trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchateľmi obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.